

Rruga drejt së vërtetës 27

Fillimisht ju ftojmë të ndiqni ajetet 70 dhe 71 të sures Bekare:

قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي ان البقر تشابه علينا وانا ان شاء الله لمهتدون

“Ata thanë: “Lute Zotin tënd për ne që të na sqarojë çfarë është ajo, se lopët na janë përzier (janë bërë të ngjashme) e ne do të gjejmë të vërtetën në dashtë All-llahu!”

قال انه يقول انها بقرة لا ذلول تنثر الارض و لا تسقى الحرث مسلمة لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبوها و ما كادوا يفعلون

“Ai tha: “Ai thotë se ajo është lopë jo e lodhur duke lëruar tokën as duke ujitur bimët, ajo është pa të meta dhe në të nuk ka shenjë (ngjyrë tjetër).” Ata thanë: “E tash na e sqarove saktë dhe e therrën atë, e për pak e lanë pa e kryer punën”

Në emisionin e kaluar thamë që Zoti, për të gjetur vrasësin urdhëroi therjen e një lope ku një grup i beni izraelitëve duke u tallur filluan të pyesin për ngjyrën dhe moshën e asaj lope. Pas këtyre preteksteve dhe talljeve të tyre, ky ajet thotë: Edhe pse Zoti tregoi edhe ngjyrën dhe moshën e asaj lope, mirëpo beni izraelitët duke vazhduar talljen e tyre me fjalët e Zotit i kërkuan hz. Musait a.s. që t'u japë më shumë sqarime në mënyrë që të njohin atë lopë. Por, kur hz. Musai a.s. nga ana e Zotit atyre u tregoi edhe veçori të tjera, atëherë ata të detyruar e therën atë mirëpo ishin duke menduar për ndonjë rrugëdalje në mënyrë që të mos e kryejnë atë për të cilën u obliguan. Ky ajet na tregon se kokëfortësia dhe egoizmi bëjnë që njeriu të pranojë si të vërtetë vetëm atë që është në interes të tij dhe në mënyrë të paedukuar i thotë të dërguarit të Zotit: “Tani e the të vërtetën” sikur i dërguari më herët nuk e ka thënë të vërtetën.

Tani, të ndjekim ajetet 72 dhe 73 të sures Bekare:

و اذ قتلتم نفسا فادار ائتم فيها والله مخرج ما كنتم تكتمون

“(Përkujtoni) Kur e patët mbytur një njeri dhe u kundërshtuat mes veti për te, e All-llahu është zbulues i asaj që e mbanit fshehtë”

فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيى الله الموتى و يريكم آياته لعلكم تعقلون

“E ne u thamë: “Mëshoni atij (të vdekurit) me një pjesë të saj (të lopës së therrur).” Ja, kështu All-llahu ngjallë të vdekurit dhe ua sqaron argumentet e veta, ashtu që të kuptoni”

Në ajetet e mëparshme u sqaruan pretekstet e beni izraelitëve. Këto dy ajete edhe njëherë tjetër prezantojnë shkurtimisht ngjarjen e vrasjes duke thënë: Ju keni kryer një vrasje dhe keni fshehur vrasësin kurse Zoti me mrekullinë e Tij shpalosi krimin tuaj. Pra, duhet ta dini se Zoti është i aftë që të turpërojë mëkatarin. Ky ajet është njëri prej shembujve të fuqisë së Zotit në ringjalljen e të vdekurve në mënyrë që të tjerët, duke parë shenjat e fuqisë Hyjnore të mendojnë për Ditën e

Gjykimit dhe ta kuptojnë se nëse Zoti do të dojë, duke prekur një të vdekur me një të vdekur tjetër mund të fillojë sërish jeta.

Në vazhdim, të ndjekim ajetin 74 të sures **Bekare**:

ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة او اشد قسوة و ان من الحجرة لما يتفجر منه الانهار و ان منها لما يشقق فيخرج منه الماء و ان منها لما يهبط من خشية الله و ما الله بغافل عما تعملون

“Edhe pas (fakteve të qarta) zemrat tuaja u bënë pasandej të forta si guri, e edhe më të forta, sepse ka nga gurët prej të cilëve gufojnë lumenj, e ka disa prej tyre që çahen dhe prej tyre buron ujë, madje ka prej tyre që nga frika ndaj Zotit rrokullisen tatëpjetë (nga maja e kodrës). All-llahu nuk është i pakujdesshëm ndaj asaj që veproni ju”

Nga ajeti 49 e deri më tani janë prezantuar raste të shumta nga mrekullitë dhe mëshira e Zotit për popullin Beni Izraelit si shpëtimi nga sundimi i Faraonit, hapja e detit, pranimi i pendimit për adhurimin e vicit, zbritja e ushqimeve qiellore, krijimi i hijes me anë të reve, etj. Kurse rasti i fundit ishte zbulimi i vrasësit me anë të një mrekullie. Mirëpo, ky popull, megjithëse pati rastin të shohë të gjitha këto mrekulli, sërish vazhdoi me gjetjen e preteksteve të kota dhe u përpoq që t'i ikë realitetit dhe Kur'ani në këtë ajet ata i quan si zemërgurë dhe zemërprishur. Njeriu nganjëherë bie aq poshtë duke rënë në nivelin e kafshëve, madje edhe më poshtë dhe nganjëherë kthehet në një shkëmb, madje edhe më i fortë se shkëmbi. Ky ajet thotë: guri i fortë nganjëherë hapet dhe në mes të tij kalon uji ose të paktën fillon të lëvizë dhe merr tatëpjetën. Mirëpo, zemra e disa njerëzve është edhe më e fortë se guri, ajo nuk gufon nga dashuria dhe respekti për të menduar për ndonjë punë të mirë për të tjerët e as rreh nga frika e Zotit që të përkulet dhe dorëzohet përballë ligjeve dhe urdhrave Hyjnore.

Nga këto ajete mësojmë se:

- 1- Të mos bëhemi kokëfortë dhe të mos kërkojmë pretekste përballë urdhrave Hyjnore apo të përpiqemi t'i ikim zbatimit të tyre. Të mos bëjmë pyetje të kota, sepse pyetja nuk është gjithmonë shenjë e studimit dhe kuriozitetit, por në disa raste shërben edhe si mjet për t'i ikur përgjegjësisë.
- 2- Kafsha të cilën e flijojmë në rrugën e Zotit duhet të jetë e shëndoshë dhe pa të meta, ashtu si vizitorët e Shtëpisë së Zotit të cilët në ditën e Kurban Bajramit duhet të therin kafshë të shëndosha.
- 3- Zoti i di të gjitha veprat tona, qofshin të hapura apo të fshehta dhe nëse dëshiron, i shpalos ato dhe na turpëron. Pra, të mos kryejmë mëkate përpara Zotit apo gabimet tona t'ua përshkruajmë të tjerëve.
- 4- Zoti i Plotfuqishëm, në disa raste ka ringjallur të vdekurit që në këtë botë, në mënyrë që të na tregojë fuqinë e Tij dhe neve të na bëjë të mendojmë për Ditën e Gjykimit.
- 5- Të gjitha krijesat e gjithësisë madje edhe guri i fortë dhe i pashpirt dorëzohen dhe përkulen përballë ligjeve dhe rregullave që Zoti ka vendosur për qarkullimin e kësaj gjithësie. Pra, nëse

një njeri shkel apo devijon nga rregullat dhe urdhrave Hyjnore, zemra dhe shpirti i tij bëhet është më i ashpër dhe më i fortë se guri.

Marre nga: <http://albanian.irib.ir>